

ĀDAŽU EVANĢĒLISKI LUTERISKĀS DRAUDZES ZIŅAS

2016. gada Draudzes diena

Mateja 7:24-27

Jēzus saka: "Tad nu ikviens, kas šos manus vārdus dzird un dara, ir līdzināms saprātīgam vīram, kas savu namu būvējis uz klints. Kad lietus nāca un straumes plūda, un vēji pūta un gāzās pār šo namu, tas nesabrūka, tādēļ ka tā pamati bija likti uz klints. Bet ikviens, kas šos manus vārdus dzird un nedara, ir līdzināms nejēgam, kas savu namu būvējis uz smiltīm. Kad lietus nāca un straumes plūda, un vēji pūta un triecās pret šo namu, tas sabrūka, un posts bija liels."

Ko tev nozīmē šie Jēzus vārdi? Man tie atgādina, ka vētras ietekmē visus. Šajā ziņā nav starpība – vai esi labs, jauns, ticīgs vai neticīgs – likteni izšķir nevis ēkas krāšņums, bet pamati. Dzīvojot ticībā sajūtas mainās, bet Dieva vārds un svētība paliek. Galvenais ir sadzirdēt Jēzus balsi un tam sekot! Ticībā būvētas pilis ir tās, kas nesabrūk, pat, ja viss cits zūd un mainās.

Mēs, šeit Ādažos un Carnikavā, dzīvojam jūras malā – pastaigājoties gar jūru, varam baudīt sauli un vēju, vērot mākoņus un putnus gaisā. Tur redzams jūras plašums līdz pat apvārsnim, kur riet saule. Ēnu mums piedāvā mežmalas priedes un kāpas. Ceļā uz jūru kājas stieg tuksnešainajās smiltīs līdz sasniedzam to šauro robežu, kur ūdens satiekas ar sauszemi. Tas ir kā brīnums – ūdens sajaukts ar smiltīm, šaurā joslā veido viegli staigājamo ceļu. Šajā saskarsmes vietā var atrast gan izskalotās druzas, gan dabas veidotus dārgumus. Pastaiga gar jūru var būt atklāsmju, pārdomu un pārsteigumu vieta.

Tikai retais varbūt ievēro, ka ik gadus jūra noteiktās Latvijas vietās izskalo gandrīz veselu metru. Te ir vieta, kur notiek lēnas pārmaiņas, ko izraisa gadalaiku erozija un te ir vieta arī pēkšņām pārmaiņām, ko izraisa vētras. Pat mūsu Baltezers reizi 100 gados mēdz pārplūst. Tas viss liecina, ka ik pa brīdim notiek dzīves savīļņošanās. Tas ir līdzīgi kā sabiedrībā šodien, kur notiek civilizāciju, vērtību un uzskatu sistēmu sadursmes. Tās arī ir kā vētras un kā viļņi, kas gāžas ik namam pāri. Bet Jēzus reiz teica - nams, kas celts uz klints nesabrūk. Šis stiprais garīgais pamats ir

tajā, ka mēs Jēzus vārdus sadzirdam un tos dzīvojam ikdienā. Draudze, baznīca un mūsu katra dvēseles dzīve ir šāda robeža starp debesīm un zemi, starp garu un miesu – tā ir vieta, kur sastopas pasaules cilvēka sirdi. Dieva vārds tur vēlas dot pamatu, mieru, patvērumu un cerību. Kā Klinšu pamats un bākas jūrmalā, tā draudze ir zīme gadsimtu senajām vērtībām un orientieriem, kas dzīves kuģotājiem palīdz atrast ostas. Draudzes sludinātais Dieva vārds palīdz šī laikmeta ceļiniekiem atrast dzīves orientierus.

Mūsu Baltezersa dievnams arī liecina kā vecie mūri, kas celti pirms 240 gadiem, var atdzīvoties jaunās krāsās un formās. Tāpat arī Carnikavas dievnama atjaunošanas centieni ir liecība kā vecais koks var atgūt jaunu dzīvību un jaunus veidus kā apliecināt labo vēsti par Jēzu. Tas ir veids kā šodien draudzei kalpot pasaulei ar savu kristieša identitāti jaunajā laikmetā. Tā ir kultūras sastāvdaļa un bagātība – zemes sāls un pasaules gaisma. Taču draudze ir ne tikai kultūras piemineklis, bet arī pamatvērtību nesējs – mantojums, kas dod pievienoto vērtību šodienai.

Vētru postījumi jūras malā liecina, ka te laiku pa laikam nav mierīgi. Arī Baznīcas dzīvē caur laikiem vēdi dažādi vēji, dažādi gari – labie un ļaunie – tie cīnās, izraisot viesuļus. Tomēr nesatricināmais klints pamats un miers dveš no senajām dievvārdu zīmēm gaismu un cerību. Te ir ne tikai ilgas pēc miera sev pašiem, bet arī rūpes par citiem. Tas ir izaicinājums – ne tikai sēdēt savā drošībā, bet arī doties laukā no mūriem, ko tikai drosmīgie

ir gatavi pieņemt. Tas ir izaicinājums nebaidīties un doties viļņos zvejā, vai arī vētrās, lai glābtu sliktos. Tas ir Kristus aicinājums – nest labo vēsti pasaulē un apliecināt Dieva glābjošo mīlestību. Arī šodien mums katram ir jāatbild, kā es esmu liecinieks Dieva valstībai par godu un citiem ļaudīm par svētību.

Dievkalpojumi, kalpošana ar palīdzību diakonijā, dažādi draudzes pasākumi, arī, piemēram, Baznīcu nakts, kļūst par vietu kur satikties, apstāties un ieklausīties. Tādā veidā baznīca man ir īpaša vieta kur satikties Dievam un cilvēkam. Tas ir līdzīgi kā uz krasta robežas jūras malā – starp sauszemi un jūru – starp garu un miesu, starp miera ostu un pasaules vējiem – satiekas pasaules. Dievu mēs varam satikt visur. Taču dievnams, draudze, kopīgas lūgšanas ir tieši paša Dieva gribētā vieta, kur Viņš pats gribēja mūs satikt. Tāpēc mums ir aicinājums tur nākt kopā un būt Dieva ģimenē un draudzē. Problēma ir tā, ka dzīvojam kopā, bet cits citu maz pazīstam. Mēs esam aicināti būt kopā, bet bieži esam pārāk aizņemti katrs ar sevi. Mūsu dzīves rūpes un labklājības polsteri mūs mēdz noizolēt ne tikai no problēmām, bet arī no Dieva un tuvākajiem. Tāpēc šad tad ir jāatstāj sava komforta zona un jādodas tautā – ārā no privātās dievbijības uz garīgumu kopībā. Tāpat arī lūgšanā Dievs jau vienmēr ir pievērst mums, taču mēs bieži skatāmies garām vai tikai uz sevi. Pat ikdienā nesot Viņu sirdī, praktiski ne vienmēr veidojam sirdsapziņu un savus garstāvokļus saskaņā ar Viņu. Dievs vienmēr ierodas uz lūgšanu, bet bieži mēs fiziski klāt esot, tomēr savā garā paši

neesam ieradusies. Tā mēs ne reti tikai vērojam Dieva klinti, bet paši stāvam smiltīs vai sliktam vētrā un plūdus. Mans sirsnīgākais vēlējums ir – lai mūsu draudze ir vieta, kur nostāties uz Kristus mūžīgās klints, vieta kur ierasties uz lūgšanu, kur atnākt uz “randiņu” ar Dievu. Lai draudze aizvien ir tā vieta, kura palīdz norimties un tikt pāri ikdienas rutīnai, ieradumiem un atsvešinātībai. Lai draudze ir tā vieta, kur atkal no jauna sajūst un novērtēt Dieva brīnumu darbus un viņa Gara pieskārienus, kas tik ļoti nepieciešami mūsu tik ļoti mainīgajā dzīvē. Dažādi vēji un vētras draud mūs noskalot. Un tieši tāpēc mums ir jānāk kopā!

Mēs viens otram esam vajadzīgi! Mēs te esam vajadzīgi Dievam, lai veidotu savās un citu dzīvēs stipru klints pamatu. Noslēgumā piedāvāju Izlasīt kādu, varbūt jau zināmu, meditativu stāstu ar nosaukumu “Pēdas” – arī tevi tas var aizvest pastaigā gar jūru un pārdomās, kā Dieva žēlastība ir ar tevi pašu tavā dzīves ceļā. Un pārdomās, kāda ir tā Kristus žēlastības nemainīgā svētība – klints, kas dod patvērumu: *Reiz sapnī kopā ar Kungu gāju gar smilšainu krastu un debesīs ieraudzīju savu dzīves ceļu. Parādoties dažādām dzīves epizodēm, smiltīs ieraudzīju divu cilvēku pēdu nospiedumus. Sapratu*

– vienas pēdas biju atstājis es, otras – Kungs.

Pārskatījis visu savu dzīvi, pavēros atpakaļ un redzēju, ka daudzviet smiltīs ir tikai vienas pēdas. Pamanīju, ka tā noticis manas dzīves visskumjākajos un sliktākajos brīžos. Izbrīnīts jautāju Kungam: “Kungs, Tu solīji, ka būsi ar tiem, kas Tev seko. Tomēr smagākajos dzīves brīžos es redzu tikai vienas pēdas. Kāpēc atstāji mani, kad man Tevis vajadzēja visvairāk?”

Kungs atbildēja: “Mans dārgais bērns, Es tevi milu un tiešām nekad tevi neatstāšu, jo vairāk, kad tu ciet vai tevi piemeklē pārbaudījumi. Tu redzēji vienas pēdas – tāpēc, ka tajos brīžos Es tevi nesu uz rokām.”

Dodies pastaigā un padomā arī tu: Ko tev pašam nozīmē Kristus persona un Viņa vārdi? Varbūt tu atceries kādu Viņa izteikumu, kas tevi īpaši stiprina? Ko tevī nostiprina tava ticība Dievam? Cik daudz tava garīgā dzīve veido tavu ikdienu un ietekmē tavas attiecības un tavu dzīves drošību?

Ādažu ev. lut. draudzes mācītājs
IVARS JĒKABSONS

SVĒTDIENAS SKOLA

Ir noslēdzies svētdienas skolas mācību gads. Paldies skolotājām par kalpošanu un bērnu vecākiem par atbalstu, kopīgu darbošanos svētdienas skolā, gan par ziedotajiem materiāliem mūsu praktiskajām nodarbībām. Ar draudzes atbalstu esam uzsākuši atsevišķas grupas nodarbības vecākajiem bērniem un jaunākajiem bērniem. Kopā mācību gadā notikušas 26 nodarbības, kurās vidēji piedalījušies 16 bērni. Mācību gadu noslēdzām ar kopīgu pārgājienu. Pārgājienu apmeklējām Carnikavas dievnamu un devāmies uz Gaujas ieteku jūrā, kur svinējām svētdienas skolas noslēgumu kopīgā piknikā ar smiekliem un spēlēm iepazīstot vairāk viens otru. Miljoniem cilvēku visā pasaulē ir sieti neredzamām saitēm, kas saucas Kristīgā ticība. Tā mēs esam vienoti šīm neredzamām saitēm, kopjot to, rūpējamies paši par sevi un stiprinām šīs saites kopīgos notikumus, kopīgā kalpošanā. Aicinām draudzes locekļus kalpošanai svētdienas skolā, kur kopā ar bērniem

pašiem atjaunot zināšanas par Kristus mācību, nododot savu pieredzi un savu ticības ceļu, tā stiprinot arī citus. Mūsu rozā sapnis ir arvien vairāk kalpotāju svētdienas skolā, kas ļaus realizēt svētdienas skolas nodarbības

nodalītas 2 vecuma grupās, mazajiem vecumā no 4 līdz 8 gadiem un lieliem bērniem no 9-12 gadiem. Par kalpošanu svētdienas skolā interesēties pie **Marikas, T. 26539876 vai Daigas T. 29112951.**

LAI ATKAL SKAN ĒRĢELES BALTEZERA BAZNĪCĀ

Sapnis par jaunām ērģelēm ir piepildīts

Šī gada Vasarsvētkos, beidzot piepildījās sapnis par jaunām ērģelēm Baltezera baznīcā. Vairākus gadus draudzē bijām par to sapņojuši, organizējuši pasākumus un vākuši līdzekļus. Ērģeles nu ir uzstādītas un iesvētītas. No Holandes ieradās Johannus ērģeļu firmas pārstāvis, tās uzskatīja un īpaši pielāgoja Baltezera dievnama akustikai.

Baznīca ir atdzīvojusies ar dzīvām, digitāli radītām ērģeļu skaņām, kas bagātina dievkalpojumus un iepriecina ik vienu. Baltezera baznīca ir kļuvusi interesantāka un krāšņāka kon-certiem, pasākumiem un tādiem nozīmīgiem ģimeņu notikumiem kā kristības un kāzas.

Draudzes padome, mācītājs Ivars Jēkabsons un ērģelniece Dace Akmentiņa ir pateicīgi visiem, kuri noticēja šai idejai, atbalstīja to un saziņoja līdz šī gada jūlijam 9075 €. Paldies arī tiem, kuri turpinās ziedot, jo vēl ir jāsavāc 7351 €, lai līdz rudenim pilnībā norēķinātos par šo baznīcas instrumentu.

Īpašs paldies ir jāsaņem tiem, kuri atbalstīja šo ideju jau pašos pirmsākumos, piemēram, šo ērģeļu krustmātei solistei Evitai Zālītei, kura deva pirmos impulsus projekta uzsākšanai un ar savu radošo grupu sniedza vairākus kon-certus. Tāpat Rīgas Gospelkora jaunieši ar vairākiem koncertiem rosināja līdzekļu vākšanu ērģeļu iegādei. Ceļā uz šī sapņa piepildīšanos katrs atbalstītājs kļuva par balsi ērģeļu reģistros, taustiņu un skaļruni šim instrumentu karalim.

Šī gada 30. jūlijā būs ikgadējā draudzes diena, kas būs īpaši veltīta Baltezera baznīcas ērģelēm. Dievkalpojumā skanēs gan ērģeles, gan dziedās draudzes koris "Zari". Šajā pasākumā plāno uzstāties arī mūsu ērģeļu krustmāte Evita Zālīte.

Draudzes mācītājs Ivars novēl: "Lai ērģeles kalpo mums visiem par prieku! Lai ik viens šeit ienākot piedzīvo to, ko ļauj izjust tikai un vienīgi baznīcas telpa un tai piemītošā garīgā, krāšņā mūzika! Lai Dievs mūs visus svētī!"

ZIEDOJUMI PAR ĒRĢELĒM

Gads	Summa, EUR
2013	1641.88
2014	1330.50
2015	974.00
2016	5106.31
KOPĀ SAZIEDOTS	9052.69

PLĀNOTIE KONCERTI:

Piektdiena, 12. AUGUSTS pl.19.00
Ērģelniece AIJA ZIŅĢĪTE, solo AIJA VEISMANE
Sestdiena, 10. SEPTEMBRIS pl.18.00
Ērģelnieks TĀLIVALDIS DEKSNIS
Sestdien, 8. OKTOBRĪ pl.18.00
Ērģelniece KRISTĪNE ADAMAITE, saksofons ARTIS SĪMANIS
Sestdien, 5. NOVEMBRĪ pl.18.00
Ērģelniece DACE AKMENTIŅA, sitaminstrumenti GUNTARS FREIBERGS

Pārskats par Ādažu draudzes finansēm 2016.gadā 1.pusgads

DRAUDZES IEŅĒMUMI 2016.GADĀ 1.PUSGADĀ	
Dievkalpojumu laikā saziņotais	7797
Draudzes locekļu ikgadējie ziedojumi	1489
Ziedojumi par kazuālijām (laulības, kristības)	1550
Draudzes ziedojumi kopējām vajadzībām	2589
Mērķa ziedojumi ērģeļu iegādei	5106
Mērķa ziedojums automašīnas iegādei macitājam no LELB	3500
Mērķa ziedojums Carnikavas baznīcas atjaunošanai	2233
Ziedojumi Svētdienas skolai	31
Atbalsts no dažu domes	1500
Kopā	25795

Draudzes grāmatvede – **DAINAVĪTE – BIRUTE KRAUZE**

DRAUDZES IZDEVUMI 2016.GADĀ 1.PUSGADĀ	
Baltezera dievnama uzturēšanai	7450
Carnikavas baznīcas atjaunošanai	35645
Automašīnas iegāde mācītājam	4100
Automašīnas noma, transporta izdevumi (degviela)	708
Mācītāja atalgojums (norēķins ar GASN)	5700
Izmaksātās palīdzības	881
Citi ar kalpošanu saistīti izdevumi (draudzes darbiniekiem, citiem mācītājiem un evaņģelistiem)	4680
Diakonijas izdevumi (apsveikumi, pārtikas pakas)	308
Agape (sadraudzība)	281
Dievkalpojuma grupa (sveces, ziedi, sakramenta piederumi)	497
Citas nozares (svētdienas skola, grāmatas, info grupa)	1167
Gada ziedojumi LELB vispārējām vajadzībām, Iksķīles iec. prav	1687
Ērģeļu iegāde	6600
Draudzes īpašumu kārtošanas izdevumi (saskaņā ar padomes lēmumu)	7260
Kopā	76964

IR TIK BRĪNIŠĶĪGI DZIEDĀT DIEVAM PAR GODU UN MUMS VISIEM PAR SVĒTĪBU.

„Dziesmai un mūzikai ir viens mērķis – Dieva slavināšana un cilvēka svētdarīšana. Mēs esam radīti, lai slāvētu Dievu.” (Sv. Augustīns)

Mūsu draudzes koris „Zari” dibināts 2010. gada nogalē, mūsu ilggadējās vadītājas Evas Pērkones vadībā (kora nosaukuma idejas autore ir mūsu Aija). Kora sastāvs gadu gaitā ir mainījies, tā dalībniekiem dažādu iemeslu dēļ aizejot un atkal piepulcējoties jauniem dziedātgrībētājiem. Sākotnējais kodols gan ir palicis, jo, domāju, ka pārējie mani kora draugi man piekritīs – muzicēšana un kopā būšana mūsu mazajā pulciņā nu ir kļuvusi par neaizstājamu dzīves

sastāvdaļu, tā ir kā dieniskā maize un garīgā spēka avots, pie kura veldzējoties saņemam Dieva svētību savām ikdienas gaitām un milzīgu prieku par iespēju kopā dziedāt tam Kungam. Pateicība un slava Dievam, ka Viņš mums ir atsūtījis tik brīnišķīgu kora vadītāju! Eva ir lielisks, Dieva dāvāts, mūzikas pedagoga talants, kas mūs no maziem „čiepstētājiem” ir izveidojusi par dziedātājiem, kādi esam šobrīd. Eva ir iemācījusi, ka mums ikvienam mūsu mazajā sastāvā jādzied ar pilnu atdevi, kā solistam, nepaļaujoties uz otru, bet gan tikai saklausoties, lai skanējums būtu pilnskanīgs. Eva ir akadēmiskās mūzikas cienītāja (Eva dzied Valsts akadēmiskajā korī „Latvija”) un viņai piemīt ļoti izsmalcināta un brīnišķīga muzikālā gaume, kas saskan ar mūsējo, tādēļ, dziedot dziesmu, kas ļoti, ļoti patīk, tajā var ielikt savu sirdi un dziesma izskan tā, ka it kā tu pats nedziedi, bet to visu caur tevi dara Dievs. Brīži, kad piedzīvota Dieva klātesamība, rada tādas īpašas sajūtas, kas nav vārdiem izskaidrojamas, bet to visu pasaka mūsu savstarpējie acu skatiņi un nojausmas, ka tieši šobrīd Viņš ir tepat starp mums un mums pieskaras. Un tad nereti list arī prieka asaras... Dievs, tu esi brīnišķīgs! Man ir milzīgs prieks par mūsu vīriem – Aleksandru un Ēvaldu, kuriem nu tagad ir piepulcējies arī ris; par viņu nerimstošo dziedāt-grībēšanu. Tas, ka dzied sievietes un viņām tas patīk, pie mums ir diezgan ierasta lieta, tas tā ir normāli. Bet, ja ar tādu atbildību pret mēģinājumu apmeklējumu un tik

aizrautīgu dziedāšanu var nodarboties vīri... Viņu pienesums mūsu kopīgā muzicēšanā ir neaizstājams! Puiši, mēs jūs mīlam!

Domāju, ka mūsu gadiem ilgo kopabūšanu tik stipru ir padarījis tas, ka mūsu starpā ir izveidojusies sirsnīga draudzība vienam pret otru. Grūtos brīžos esam bijuši kopā kopējās aizlūgšanās; esam svinējuši un līksmojuši kopā neformālos, mūsu tā sauktajos „tusiņos”, esam kopā devušies viesturnejās dažādās, pa-gaidām gan tikai Latvijas, vietās. Bet, pats svarīgākais, kas mūs visus vieno, ir mūsu ticība un paļaušanās uz Dievu, uz Viņa žēlastību un nebeidzamo mīlestību.

„Es tevi, Kungs, teikšu no visas sirds, es dievu priekšā Tev dziedāšu slavas dziesmas; Es Tevi pielūgšu Tavā svētajā namā, es teikšu Tavu vārdu par tavu žēlastību un uzticību, jo Tu esi pāri par savu vārdu paaugstinājis savus apsolījumus.” (Ps. 138:1-2)

„Dziediet priecīgi Dievam, mūsu stiprumam, gavilējiet Jēkaba Dievam! Uzdziediet slavas dziesmas un dārdiniet bungas, skandiniet maigi cītaru un kokli!” (Ps. 81:2-3)

Mūsu koris „Zari” priecāsies par ikvienu, kurš vēlēties pievienoties mums, lai kopā muzicētu, tāpēc, ja jūti aicinājumu, nekautrējies un piesakies! Varbūt jau šajā rudenī tu būsi viens no mums un piedzīvosi šo īpašo iespēju kalpot Dievam par godu un cilvēkiem par svētību.

Draudzes kora „Zari” vārdā –
DACE VEISPĀLE

DRAUDZES PĀRGĀJIENS „UZ PRIEKŠU, UZ AUGŠU!”

1.jūlija rītā pulcējāmies draudzes kempingā pie Dzirnupītes, lai dotos divu dienu pārgājienā. Iesākām gājieni Kalngales silā, mācītājs Ivars mūs iesvētīja ceļā, aicinot: **Dievu meklēt, atpazīt, satikt visās lietās, Dievs nav viss, ko sastopam, bet pazīstot Dievu, to atpazīstam visā.**

Priecīgi čalojot un baudot spīgto priēžu gaisu, nemanot uzkāpām „Rožu kāpā”. Mācītājs Ivars mūs aicināja klusumā palūkoties uz debesīm, uz Dievu savā dzīves stāstā. Tālāko ceļa posmu pavadījām klusējot, lai nākošajā pieturā dalītos ar savām pārdomām un izjūtām. Man bija prieks, ka pateicoties Dievam, varu šeit piedalīties, baudīt vasaras dienu kopā ar citiem draudzes locekļiem, par tiem, kas ieguldīja savu darbu un laiku, lai organizētu šo pasākumu.

Mācītājs mūs aicina domāt kas ir tas, kas liecina par Dieva klātbūtni – mīlestība, miers, prieks, ieklausīties svētā Augustīna vārdos „*Tu esi mūs radījis sev, Kungs, un nemierīga ir mūsu sirds, kamēr neatdusēsos Tevī.*”

Aleksandrs izgatavoja interesantu krustu, aplī, tādejādi simbolizējot gaismu, kuru izstaro krusts. Gājiena laikā to nesām pārmaiņus, kad bija pienākusi mana kārta, domāju – būs grūti, jo man bija ļoti smaga mugursoma, bet notika brīnums, nesot krustu, somu vispār nejutu un iet bija neticami viegli.

Aleksandrs bija sarūpējis vēl kādu pārsteigumu – piemiņas akmeni. Turpinot ceļu gar Gaujas krastu, dziedot dziesmas – katram ceļiniekam Zanda sarūpējusi dziesmu grāmatu. Kalna galā manāma jau mūsu nākamā pietura – Carnikavas baznīca. Mūs grib pārsteigt lietus, bet noklausoties Artūra sagatavoto stāstu par atjaunošanas darbu gaitu, turpinot ceļu lietus jau mitējies. Spīd saule, pieturvietā pie

O.Vācieša un L.Azarovas atdusas vietām klausāmies dzeju.

Tik ātri pagājusi diena, Ziedonis „saskaitījis”, ka esam nogājuši vairāk nekā 26 tūkstošus soļu, dodamies uz atpūtas bāzi Dzirnezera krastā, kur līdz pusnaktij sēžam pie ugunsкура, ēdot vakariņas, dziedot un slavējot Dievu, kopā ar ciemiņiem, daloties saviem stāstiem par to kā Dievs mūs katru ir atradis un aicinājis pie sevis.

Ataustot saulainam sestdienas rītam – apkārt miers un klusums, lēni aizpeld laiva ar makšķerniekiem, deguntiņu no ūdens izbāzis aizpeld bebrs, pļavai pāri pārskrien lapsiņa, mums laiks stiprināties otrajai dienai. Uzsākām rītu ar mazu svētbrīdi un auzu putru (klāt

Zandas un Marikas garšigie ievārijumi). Stiprinājušies garā un miesā, devāmies uz Ummja ezeru. Tur klausījāmies lekciju – *Jēzus saka: Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība (Jņ 14:6)*. Kopsavilkums visām pieturvietām – par ticības dzīves ceļiem un attiecību attīstību ar Dievu – kāds ir mans ceļš? Kurā vietā es esmu? Kā nenomaldīties?

Dodamies tālāk gar krastu uz Garezeru, kura krastā paēdam pusdienas un peldamies, šī ir mūsu pēdējā pieturvieta, noslēdzam pārgājieni ar svētā Patrika lūgšanu un pateicību Dievam – uz priekšu, uz augšu, pie citiem un pie sevis pašiem – visur ļaujot atklāties un uzspīdēt Dievam.

ROTA SKUJA

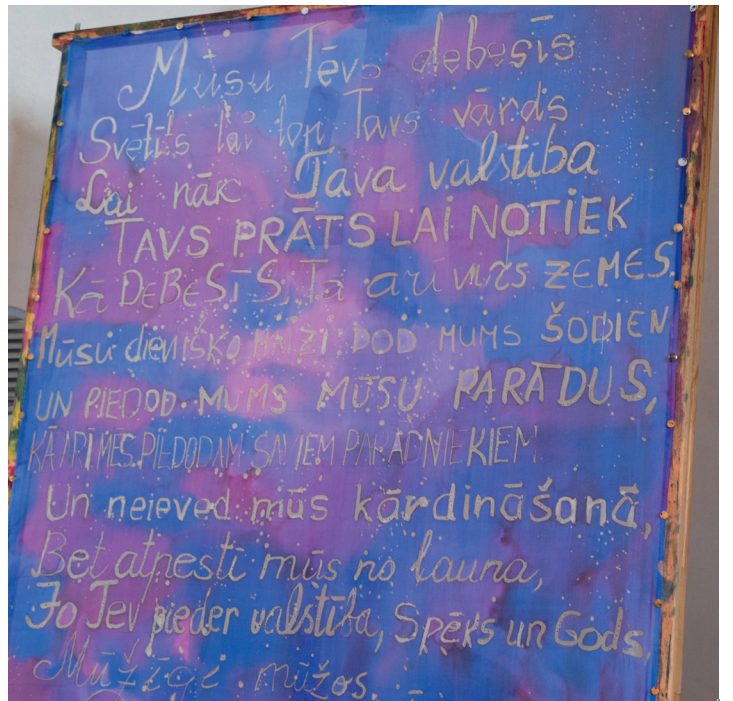

BAZNĪCU NAKTS BILDĒS

Baznīcu nakts
Baltezersa baznīcā
2016. gada 10. jūnijā

17.50 Baznīcas zvani skaņas
18.00 Mācītāja Ivana Jekabsona uzruna
18.30 Radošā darbnīca piedalās
maksimiece Aija Auseja - Ruc

KĀDĒĻ SIEVIETES BAZNĪCĀS MĒDZ APSEGT GALVU?

Daudzi esat pamanījuši, ka mūsu draudzē ir sievietes, kuras ir izvēlējušās dievkalpojuma laikā apsegt galvu. Šajā rakstā atbildēšu – kādēļ to dara un vai tā ir pieņemama prakse luterāņu konfesijai? Meklējot atbildi uz jautājumu – kādēļ, atbilde ir atrodama 1.Kor.11:2-16: *“Bet par to es jūs slavēju, ka jūs vienmēr mani pieminat un turat tās mācības, ko es esmu jums uzticējis. Bet es gribu, lai jūs ņemtu vērā, ka ikkatra vīra galva ir Kristus, bet sievas galva ir vīrs, bet Kristus galva ir Dievs. Katrs vīrs, kas Dievu lūdz vai runā kā pravietis ar apsegtu galvu, apkauno savu galvu. Bet katra sieva, kas ar neapsegtu galvu lūdz Dievu vai runā kā praviete, dara kaunu savai galvai, jo tā ir, tāpat kā apcirpta. Ja sieva neaizsedzas, tad lai tā arī apcērpas. Bet, tā kā tas sievietei ir par kaunu, ka tā ir apcirpta, vai noskūta, tad lai tā aizsedzas. Bet vīram nebūs galvu aizsegt, jo tas ir Dieva godības attēls un atspulgs; bet sieva ir vīra godības atspulgs. Jo vīrs nav no sievas, bet sieva no vīra. Jo vīrs nav radīts sievas dēļ, bet sieva vīra dēļ. Tāpēc sievietei jābūt galvā pilnvaras zīmei eņģeļu dēļ. Tomēr ne vīrs ir kas bez sievas, ne sieva bez vīra mūsu Kungā. Jo, it kā sieva ir no vīra, tāpat ir arī vīrs no sievas; bet tas viss ir no Dieva. Spriediet paši: vai pieklājas sievietei neaizsegtai Dievu lūgt? Vai pati daba nerāda jums, ka gari mati ir vīram par negodu. Bet, ja sievietei gari mati, tad tas viņai par godu. Jo mati viņai doti*

par apsegu. Bet, ja kāds tur grib tiepties, mēs nepazīstam tādu ieražu, Dieva draudzes arī ne.”

Korintā, tāpat kā mūsdienās, bija aktuāls jautājums par sievietes lomu baznīcā, un tomēr ne tik radikāls kā šobrīd – par sieviešu ordināciju, runa tikai par apsegtu, vai neapsegtu galvu dievkalpojuma laikā, kas Korintas draudzei bija tikpat strīdīgs jautājums. Apustulis Pāvils atbild diezgan tieši un nepārprotami, apsegtā galva norāda uz simbolisku nozīmi – apsegs ir noteiktas kārtības liecība, subordinācijas zīme, kas pamatojās Baznīcas tradīcijā. Studējot un pētot Bībeles komentārus dotajai rakstu vietai, piedāvāju iepazīties ar “izvilkumu” no dažādiem pieejamiem komentāriem un Bībeles skaidrojumiem. Pāvils šajā fragmentā norāda, ka vīrs ir sievas galva, pamatojumu šim apgalvojumam var rast 1.Mozus grāmatā 2:21-23: *„Un Dievs Tas Kungs lika cietam miegam nākt pār cilvēku; un tas aizmīga, un Viņš izņēma vienu no viņa ribām, aizpildīdams vietu ar miesu. Šo riba, ko Viņš no cilvēka bija ņēmis, Dievs Tas Kungs izveidoja par sievu un pieveda to pie cilvēka. Tad cilvēks sacīja: “Ši tiešām ir kauls no mana kaula un miesa no manas miesas! Un viņa sauksies par sievu, jo tā ir no vīra ņemta.””* Tātad sieviete ir radīta jau no radības – no cilvēka, no viņa ribas. Iespējams, ja Dievs pirmo radītu sievieti un no viņas ribas vīrieti, tad

sieviete būtu galva vīram. Iedziļinoties, vajadzētu aktualizēt iemeslu, kādēļ Dievs radīja sievieti – jo cilvēks neatrada palīgu, kas viņam atbilstu (1.Moz.2:20), tātad sieviete ir radīta kā palīgs vīram, savukārt vīram sieva ir jāņem aizgādībā un jāsniedz atbalsts. Vīrs ir īstena galva pār sievu tikai tad, kad vīra galva ir Kristus, ja Kristus nav galva pār vīru, tad vīrs arī nav galva pār sievu. Tātad vīra pārākums pār sievu ir tikai tad, ja Kristus ir viņa Kungs. Savukārt Dievs ir Kristus galva, Kristus cilvēciskās dabas dēļ. Šādi ir saprotama subordinācija – Dievs, Kristus, vīrs, sieva. Vārdu “galva” mēs nevaram uztvert burtiski, jo sanāk, ka Dēls būs par tik zemāks Tēvam, cik vīrs ir zemāks par Dēlu, un sieva par vīru būtu par tikpat zemāka. Cilvēks ir veidots pēc Trīsvienīgā Dieva tēla, un starpība starp vīrieti un sievieti parādās ne tikai fiziskā dabā, bet radīšanas kārtībā. Vīrs ir Dieva godības atspulgs, bet sieva ir vīra godības atspulgs. Ja Pāvils gribētu norādīt uz tāda veida atšķirību, tad būtu izvēlēties lietot piemēru ar kungu un vergu, nevis vīru un sievu. Kristus ir Dievs, bet tomēr paklausa Tēvam, tāpat arī sievietei ir jāpakļaujas vīram, tomēr viņa ir vienādām tiesībām un tikpat vērtīga, sievas paklausība liecina par sievas un vīra nedalāmību (viena miesa).

Turpmākajos pantos Pāvils norāda, kas ir par apgrēcību un kas ir jāievēro, esot dievnamā vai lūdzot Dievu. Džons Dreins

raksta – Apustulis Pāvils Korintas draudzē saskārās ar veselu virkni pagāniskajām tradīcijām un centās tās novērst, mācot to pašu, ko Galatijas draudzēm, galvenā vēsts – Kristū nevar būt atšķirība rases, šķiras vai dzimuma ziņā. (Gal. 3:28), tāpat arī, ka Kristus ir devis kristiešiem jaunu brīvību (Gal. 5:1), bet daudzi pārprata šo brīvības būtību, un pārkāpa sociālās normas un ieražas. Atskatoties uz seno austrumu un antikām tradīcijām, sievietēm bija prasība, lai sabiedriskajās vietās viņas apsegtu galvu, bet Korintas kristieši iedomājās, ka viņi ir darīti brīvi no kulturālās uzvedības normām un var izrādīt šo brīvību Dieva priekšā, pat lūgšanu laikā. Tādēļ Pāvils arī atgādina un norāda, ka sievietei, lūdzot Dievu bez apsegta galvas, jeb pravietojot, apkauno savu galvu, jeb sanāk – vīru, dara kaunu, jo ir, kā apcirpta. Atkal jāatgriežas pie tā laika tradīcijām, sievietei apcirpt matus bija sods, ko pielietoja prostitutām, un salīdzinājums – ja neapsedzies, tad arī apcēpies, nozīmēja, ka tu neesi ne ar ko labāka par prostituētu. Jānis Zeltamute, komentējot šo, pantu saka, ja noraidi galvas apsegu, kas ir Dieva likumu iedibināta, tad arī atraidi dabas doto – matus. Tāpat, ja sieva pārkāpj savas pilnvaras un paaugstinās līdz vīram, tad tas nav viņai par godu, bet negodu, jeb pazemojumu. Savukārt Tertuliāns norāda, ka katra sieva, kā ir rakstīts 5. pantā, nozīmē patiesi katru sievieti un jebkurā vecumā, bez izņēmuma. Sanāk, ka pilnīgi visām sievietēm dzimtes personām ir jāapsedz galva, lūgšanu, vai dievkalpojuma laikā. R.Brauna skaidrojums frāzei “eņģeļu

dēļ” ir norāde uz garīgo hierarhiju, kas apsargā visu radīto pasauli un ir neredzami klātesoši baznīcā euharistiskās lūgšanas laikā. Dievs radot pasauli, vispirms radīja Debesis, saprotot ne tikai fiziskās debesis, bet arī visas garīgās un bezmiesīgās būtnes, kas mājā Debesīs. Tātad var secināt, ka eņģeļi ir bijuši liecinieki tam, kā Dievs radīja cilvēkus. Visas Debesu kārtas ir radītas pirms fiziskās pasaules radīšanas, pirms cilvēku radīšanas. Eņģeļi ir bijuši liecinieki tam, kā Dievs radīja vīrieti, un no viņa ribas arī sievieti, tie ir bijuši klātesoši Dieva brīnišķīgajā radīšanas darbā. Par atziņas zīmi, ka eņģeļi ir liecinieki tam, ka Dievs sievieti ir radījis pastarpināti – no vīrieša, tad sievietēm arī ir jāapsedz galva, eņģeļu dēļ. Vīrs ir pār sievu ir kā galvas pārsegs. Jānis Zeltamute saka, ka sievietes galvas apsegs ir pakļaušanās, paklausības un varas zīme. Citviet baznīcēvi min, ka eņģeļi, ko Pāvils piemin, ir vai nu bīskapi, vai arī kritušie eņģeļi. Kritušiem eņģeļiem par zīmi ir jāapsedz sievietes galva, jo viņi nespēja pakļauties Dievam, bet sievietei ar šo pakļaušanās zīmi parāda to, ka spēj.

Lai kāds nesaprastu, ka vīrs ir svarīgāks par sievu, Pāvils paskaidro – visi ir no Dieva, lai sievas nesकुmtu un vīri nepaaugstinātos un nepakļautos augstprātības kaislei. Viss ir no Dieva, tādēļ ir jāpakļaujas Dieva likumiem un nav jāiebilst tiem. „Sievās, esiet paklausīgas saviem vīriem kā Tam Kungam. Jo vīrs ir sievas galva, tāpat kā Kristus ir draudzes galva, būdams Savas miesas Pestītājs. Bet, kā draudze

ir paklausīga Kristum, tāpat arī sievas saviem vīriem visās lietās.”(Ef. 5:22-24). Šai pakārtotībai ir citi apsvērumi: neviens dzimums nav pilnīgs bez otra. Faktiski tie ir abpusēji saistīti un pakārtoti viens otram, neviens nevar pastāvēt viens bez otra, un abi dzimumi pastāv mijiedarbībā viens ar otru. Par galvas apsegšanas nepieciešamību, Pāvils saka – tāda ir mūsu ieraža, bet tas nav dievišķi noteikts, bet balstās tradīcijā. Šī ieraža tādā pašā izpratnē nav pārņemta visās mūsdienu draudzēs – vienkārši tā nav saglabājusies, un tāpēc sievietes būšana dievkalpojumā ar atsegtu galvu nav pārkāpums, bet tas norāda uz to, ka šīs lietas ir izšķiramas draudzei pašai saskaņā ar to, kas tajā vai citā vietā, laikā, apstākļos “sievai pieklājas”. Pāvils taču nesaka: “Tā ir Tā Kunga pavēle uz mūžīgiem laikiem, ka sievietei bū Dievu lūgt ar atsegtu galvu!”, bet gan: “Spriediet paši: vai pieklājas sievietei...”. Tas mums šodien nozīmētu: “Spriediet paši: kas pieklājas sievietei saskaņā ar to, kas ir viņas galva, un kas ir vīra galva.” Viņš brīdina, bet izvēli atstāj katram pašam. Noslēgumā vēlos teikt, ka es savu izvēli esmu izdarījusi. Es esmu sava vīra sieva, un zinu, kas ir mana vīra “galva”. Uzskatu, ka mūsu ģimenē ir visi priekšnosacījumi, lai pagodinātu Dieva iedibināto kārtību un, protams, eņģeļu dēļ. Mana, kā sievietes izvēle ir apsegta galva, un to ļoti atbalsta mans vīrs. Āmen.

INESE LAUBENBAHA

IZMANTOTĀ LITERATŪRA: Браун. Р. Введение в Новый Завет. Том 2. Библиейско-богословский институт св. апостола Андрея: 2007, 120.lpp., Библиейские комментарии отцов Церкви и других авторов I-VIII веков. Новый Завет. Том 7. Первое и Второе послания Апостола Павла к Коринфянам. Герменевтика: 2006, 145.-154.lpp., Dreins Dž. Ievads Jaunajā Derībā. Latvijas Bībeles biedrība: 2003, 329.lpp., Francmans M. Dieva vārds aug. Ievads Jaunajā Derībā. Luterisma mantojuma fonds: 2001., Jaunā Derība Latvijas Bībeles biedrība: 2007., Ключ к пониманию Св. Писания.; “Жизнь с Богом”; 1982; 337.-338.lpp., Redaktori Aleksanderi D un P. Bībeles lasītāja rokasgrāmata. Zvaigzne ABC: 2008.

BALTEZERA BAZNĪCĀ DIEVKALPOJUMI katru svētdienu plkst. 11.00, mēneša noslēdzošajā svētdienā Ģimeņu dievkalpojums ar sadraudzību.

Katru trešdienu plkst. 19:00 dievkalpojums ar svēto vakarēdienu.

SVĒTDIENAS SKOLIŅA BĒRNIEM devusies vasaras brīvlaikā, bet no oktobra līdz maijam, ik svētdienu plkst. 11.00 dievkalpojuma laikā

CARNIKAVĀ DIEVKALPOJUMI katra mēneša pirmajā un trešajā svētdienā plkst.15:00.

MĀCĪTĀJA PIENĒMŠANA: trešdienu vakaros no plkst.17:00-18:30 Baltezera baznīcā

Informācija par draudzē notiekošo interneta mājas lapā www.baltezerabaznica.lv.

Seko draudzes aktivitātēm arī sociālajā portālā Facebook: www.facebook.com/BaltezeraBaznica

KONTAKTI: Draudzes mācītājs IVARS JĒKABSONS - 29482497, ivars.jekabsons@baltezerabaznica.lv
Draudzes priekšniece DAIGA GRENCBERGA - 29112951, daiga@baltezerabaznica.lv
Draudzes mūziķe DACE AKMENTIŅA – 29670447, dakmentina@inbox.lv

ĀDAŽU EVANĢĒLISKĀ LUTERISKĀ DRAUDZE

Baltezera baznīca, Ādažu novads, LV 2164 Reģ. Nr. 90000345040 EUR: LV39UNLA0002000701636

Ko Tu gribētu lasīt nākamajā avīzē? Ja vēlies piedalīties tās veidošanā, vai vēlies kā savādāk iesaistīties kalpošanā mūsu baznīcā, lūdzu, raksti vai zvani, es uzklaušīšu un palīdzēšu īstenot Tavas idejas mūsu draudzē -
Simona T. 20222285, simona.caupala@gmail.com